

בעזרת השם יהי ברך

ספר

עצתו אמונה

בריוון פון חיזוק, אמונה און
פראקטישע עצות פאר'ן לעבן,
געשריבן דורך ראש ישיבת תפארת
התורה ברסלב

אידיש

פרשת יתרו

241

תשפ"ב

צו באקומען וועכענטליך די עצתו אמונה רופט: 718-387-2691

היכל הקודש ברסלב
Heichal Hakodesh Breslev
181 Huschke Road
Liberty NY 12747

היכל הקודש בארא פארק
Heichal Hakodesh
Boro Park
1011 41 Street
Brooklyn NY 11219
1-718-384-1652

היכל הקודש וויליאמסבורג
Heichal Hakodesh
Williamsburg
27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
1-718-384-1652

היכל הקודש קרית יואל
Heichal Hakodesh
Kiryas Joel
8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
1-845-243-0563

היכל הקודש קרית יואל
Heichal Hakodesh
Kiryas Joel
8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
1-845-467-5299

היכל הקודש מאנסי
Heichal Hakodesh
Monsey
32 Dolson Road
Monsey NY 10952
1-347-733-7551

**היכל הקודש ברסלב
בלומינג גראוו**
Heichal Hakodesh
Blooming Grove
24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
1-845-238-0804

נדפס ע"י קרן הדפסה היכל הקודש
181 Huschke Rd. Liberty, NY 12747
718-387-2691

www.BreslevCenter.com

צו הערן די הערליכע שיעורים
פונעם ראש ישיבה שליט"א רופט:

**חיווך פאר די
אידישע שטוב**
212-444-9169

**קול
ברסלב**
212-444-9191

עֲצוֹתוֹ אִמּוֹנָה

- ווי אזוי קען איך איבערצייגן מיין טאטע עס זאל אים נישט
שטערן מיין סמארטפאון? א.....
- זאל איך פאסטן תעניתים לטובת די נשמה פון מיין ווייב? ג.....
- ווי אזוי דערהאלט מען זיך אין שווערע צייטן? ו.....
- ביים זאגן משניות, זאגט מען ארויס דעם אייבערשטנס נאמען? ז.....
- וואס טו איך אז מיין מאמע לאזט מיר נישט גיין הפצה? ח.....
- ווי אזוי מאך איך פרייליך אין שטוב, ווען מיין ווייב איז אלץ
אנגעצויגן און גערועז? ט..... י.....

איש אִמּוֹנָה

- תהלים איז די געווער פון אונז אידישע קינדער א.....
- די מעשה פון רבי'ן מיט'ן אראפער א.....
- א רחמנות אויף מענטשן וואס פלאגן זיך פאר גארנישט ד.....
- זיין א מלמד איז פון די חשוב'סטע זאכן ה.....
- יישר פח פאר'ן טון פאר'ן חדר און סקול מיט דיין גאנצע הארץ... ה.....
- זע עס זאל זיין חיות און לעבעדיגקייט ביי די קינדער ו.....
- ווי מער מען לערנט מיט קינדער אלץ מער קענען זיי פארנעמען... ו.....
- עלטערן וואס ווילן נישט אונזער חינוך, דארפן
מיר נישט האלטן די קינדער ז.....

די שלום בית ווערט בעסער מיט די צייט..... ז

מען שעפט נחת פון ענק..... ח

איך בין דאנקבאר פאר די אפֿים אַרבייטער וואס

האַלטן די גאַנצע מוסדות..... ח

שטארק זיך און דערהאַלט זיך, כאַטש מען

האַט אַפֿגעלאַזט דעם שידוך..... ח

ביי מיר זענען די מלמדים און טיטשערס די

וויכטיגסטע און חשובֿסטע זאך..... י

פֿאַר די אַפֿעראַציע זאל מען געבן א פֿריון נפֿש

און בעטן דעם אייבערשטן..... יא

די ריכטיגע וועג צו שרייבן די מאמע'ס נאמען..... יא

א גמ"ח פון שמייכלען..... יב

אויפבויען דעם בית המדרש עצתו אמונה און די

מקוה טהרה-מקוה מלכה..... יג

אייערע עלטערן האבן נאר נחת פון אייך..... יג

דער אייבערשטער וועט העלפן אלעס וועט זיין בנקל ובנחת... יד

קריג זיך נישט מיט די מוסד פון דייע קינדער..... יד

עס איז נאר דא איין עצה ווי אזוי אויסצוארבעטן

די שלעכטע מידות..... טו

מזל טוב פאר די עפענונג פון די תלמוד תורה

היכל הקודש אין ירושלים עיר הקודש..... יז

געב אכטונג צו שרייבן אזוי ווי די ערליכע אידן שרייבן..... כב

ווי ווייט מען דארף זיך אכטונג געבן פון לצים..... כג

עֲצָתוֹ אֲמוֹנָה

ווי אזוי קען איך איבערצייגן מיין טאטע עס זאל אים נישט
שטערן מיין סמארטפאון?

שאלה:

לְכַבֹּד דְּעַר רֹאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

א גרויסע יישר פח פאר אלע חיזוקים פונעם ראש ישיבה שליט"א וואס איך הער
יעדן טאג, עס מאכט קלאר די קאפ און געבט אריין א טעם אין אידישקייט.

איך האב שוין א סמארטפאון פאר לאנגע יארן, און לעצטנס איז עס אויך
געפילטערט, אבער מיין טאטע בעט מיר זייער שטארק איך זאל עס אנועקווארפן.

פון איין זייט וויל איך נישט מצער זיין מיין טאטע, איך וויל זיך נישט טענה'ען מיט
אים, אריינגיין אין ויכוחים וואס קען ווערן זייער נישט געשמאק. אבער פון די אנדערע
זייט אפער איז דאס א געלעגנהייט צו ענדיגן די זאך איינמאל פאר אלעמאל, איך זאל זיך
נישט דארפן שפירן אלץ אראפגעקוקט פון אים, און בכלל אז ער זאל מיך אגנעמען אזוי
ווי איך בין, וואס זאל איך טון?

יישר פח

תשובה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְּכַרֵּךְ - יום ג' פְּרִשְׁת בא, ב' שְׁבַט, שְׁנַת תִּשְׁפ"ב לְפָרֵט קָטָן

לְכַבֹּד ... גֵּרוֹ יְאִיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דארפסט פארשטיין, אפילו דער טעלעפאון איז געפילטערט, עס לאזט

נִישֵׁט אַרִיבֶּעֶרְגִיין קיין שְׁמוּצִיגֶע זאַכן וכו' - האט עס גאר אַ שְׁטאַרְקֶע פֿראַבְלֶעם, עס לאַזט נישט דעם מענטש האבן ישוב הדעת; אפילו דער פֿשוט'ער טעלעפֿאן רויבט אַוועק פונעם מענטש זיין צייט, זיין מח און זיין מחשבה, און זיכער די טעלעפֿאָנס וואס זענען נאך מער פֿאַרְגֶעשְׁרִיטן, דאס נעמט אַוועק די גאַנצע מח מחשבה, דאס האלט אפ דעם מענטש פון נאַנט ווערן צום אַייבֶּעֶרְשְׁטן און פון אַלעס גוטס. אזוי ווי דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן ט): "מה שהעולם רחוקים מהשם יתברך, ואינם מתקרבים אליו יתברך", פֿאַרְוואס זענען מענטשן אזוי געפֿאַלן ביי זיך און זענען נישט נאַנט צום אַייבֶּעֶרְשְׁטן? "הוא רק מחמת שאין להם ישוב הדעת", ווייל מען האט נישט קיין ישוב הדעת, "ואינם מישבין עצמן", מען טראכט נישט; מען איז פֿאַרְנוּמֶען יעדע מינוט מיט אַן אַנדֶערֶע נאַרִישְׁקִיט, אַפֿגֶערֶעדט דער וואס קוקט סטעטו"ס, דער נעמט די טעלעפֿאן יעדע רגע אין האנט קוקן יעדן איינעמ'ס נאַרִישְׁקִיטן, יעדן איינעמ'ס עדווערטייזמענט און יעדענ'ס דמיונות; דער האט זיכער נישט קיין ישוב הדעת.

איך קען אינגעלייט וואס זענען געווען זייער אַנגֶעזעענֶע מענטשן, זיי האבן געלעבט אויף די וועלט; געלערנט, געדאווענט, מיט יראת שמים, און זייט זיי קוקן סטעטו"ס - זענען זיי אַנדֶערֶע מענטשן, זיי האבן נישט די יראת שמים פון אמאל.

אז דו וועסט אַוועק ווארפן דיין טעלעפֿאן, דו וועסט נעמען אַ פֿשוט'ע טעלעפֿאן אזוי ווי אַלע ערליכע אידן - וועסטו מאכן א נחת רוח פֿאַר'ן אַייבֶּעֶרְשְׁטן, א נחת רוח פֿאַר דינע עלטערן און דו אליינס וועסט האבן אַן אַנדֶערֶע לעבן, דו וועסט האבן מער צייט פֿאַר דיין משפּחה, מער צייט פֿאַר לערנען און דאווענען.

דער אַייבֶּעֶרְשְׁטער זאל העלפֿן זאַלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

זאל איך פאסטן תעניתים לטובת די נשמה פון מיין ווייב?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב באקומען דעם בריוו [דער בריוו איז בייגעלייגט צום סוף פון דעם בריוו], און איך האב זייער הנאה געהאט פון וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט מיר געשריבן מיט אלע מקורות.

איך האלט שוין אבער היינט אינעם הונדערסטן תענית-טאג וואס איך האב זיך מקבל געווען צו פאסטן לזכות נפש רוח ונשמה פון מיין ווייב עליה השלום.

איך האב נאר געוואלט פֿרעגן אויב די תעניתים וואס איך פאסט פאר איר איז א זכות פאר איר אויפ'ן עולם האמת? ווייל אויב יא, וויל איך ממשיך זיין צו פאסטן נאך 59 טאג, עס זאל אויסקומען צו די גמטריא פון איר נאמען = 159, אדער בין איך זיך טועה, און "ן" איז 700? דעריבער טראכט איך צו פאסטן משבת לשבת, וואס דאס איז אזוי 65,600 תעניתים.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת בא, ג' שבט, שנת תשפ"ב לפרט קטן

לכבוד ... נרו יאיר

איך האב ערהאלטן זיין בריוו.

זיין פאסטן איז בכלל נישט א תיקון פאר איר נשמה; ענדערש זאלסטו זאגן תהלים פאר איר נשמה און געבן צדקה.

פאסטן איז נישט געמאכט פאר אונזערע דורות, דער רבי האט קלאר געזאגט מען זאל נישט פאסטן, דער רבי זאגט (לקישי מוה"ר חלק א', סימן י) דער וואס פאסט איז אזוי ווי א זאק וואס איז פול מיט לעכער, אפילו ווען מען ליידזיגט אויס די זאק בלייבט דער זאק צעלעכערט, "וואס התבוננו בעצמן היו רואים אחר כל התעניתים עדין נשארו אצלם כל תאוותם קשורים בשקם", אז מען וועט אריינטראכטן וועט מען זען אז אפילו נאכן פאסטן בלייבט מען איבער מיט אלע תאוות, עיין שם.

קוק אריין אין שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת בְּרִסְלֵב (חֵלֶק לֵא, מִכְּתָב ג' תּחפג), אַיִנְעֵר פֿרעגט מוהֶרָא"ש זְכוּתוֹ יִגַן עֲלֵינוּ: "לְדַאָבוּנִי וּלְצַעֲרֵי אַבְדְּתִי אֶת אִשְׁתִּי וּנְשֵׁאֲרָתִי אֶלְמָן, מָה הַדְּבָר הַכִּי טוֹב שְׂאֲנִי יְכוּל לַעֲשׂוֹת לְעֵלוֹי נְשִׁמָּתָה", אִיף הָאב פֿאַרלוירן מִיִּין ווייב, אִיף בֵּין גַּעבְלִיבֵן אַן אֶלְמָן, וואס איז די בַּעֲסֻטֶע זאַף וואס אִיף קען טון אַלס אַ תִּיקוּן פֿאַר אִיר נְשִׁמָּה?

מוהֶרָא"ש זְכוּתוֹ יִגַן עֲלֵינוּ עֲנֵט־פֿעֲרֵט: "אִין לְתַאֲר וְאִין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת פֿשְׁאָדֵם נוֹתֵן צְדָקָה לְעֵלוֹי נְשִׁמָּת נְשִׁמָּה שְׁנַפְטָרָה בְּגִיל צַעֲיֵר", מְעַן קען זײַ נִישְׁט פֿאַרשְׁטֵעֵלֵן די גְרוֹיֶסע זְכוּת וואס אַ נְשִׁמָּה הָאט אויבן אין הַיִּמָּל ווען מְעַן גַּעבֵט צְדָקָה פֿאַר אִיר נְשִׁמָּה, "הַצְדָּקָה מוֹעִילָה בְּחַיִּים חַיּוּתוֹ שֶׁל הָאָדָם וּבַפֶּרֶט לְאַחַר הַסְתַּלְקוּתוֹ מִזֶּה הָעוֹלָם", צְדָקָה הַעֲלֵפֶט דַּעַם מְעַנְטֵשׁ אויף די וועלט און אויף יַעֲנֵעַ וועלט, "כְּמוֹ שִׁפְתוֹב", אַזוֹי ווי עַם שְׁטִיִּיט (ישעיה נח, ח): "וְהִלַּף לְפָנָיִךְ צְדָקָךְ".

עַס אִיז פֿדאי דו זאַלסט לַעֲרַנְעַן דַּעַם גַּאנְצֵן תְּשׁוּבָה. מוהֶרָא"ש זאַגט (שם) ווילאַנג אַ מְעַנְטֵשׁ לַעבֵט בְּזֶה הָעוֹלָם ווייסט מְעַן נִישְׁט אַפְצוּשֵׁאָצֵן דַּאס גְרוֹיֶסקִיִּיט פֿון צְדָקָה, נֶאֱרָא נֶאֱכֵן אַוועקִיִּין פֿון די וועלט, דַּעמאַלט זַעט מְעַן דַּאס גְרוֹיֶסקִיִּיט פֿון צְדָקָה. די צְדָקָה ראַטעוועט דַּעַם מְעַנְטֵשׁ פֿון אַלע ווערעם, מִיִּיז און שְׁלַעַנְג וואס קומען צו קריכן צום נפֿטר.

ווען אַ מְעַנְטֵשׁ גִּיִּיט אַוועק פֿון די וועלט מאַכט מְעַן אַ לִוְיָ, אַלע וויינען, מְעַן בַּאגִּלִּיִּיט דַּעַם נַפְטֵר בֵּיזֵן בֵּית הַחַיִּים, די חֲבֵרָה קְדוּשָׁה גְרַאבֵן אַ גְרוֹב און מְעַן לִיִּיגט אַרִיִּין דַּעַם נַפְטֵר אִינעם גְרוֹב, מְעַן דַּעקט צו מִיט עָרֵד, נֶאֱכָדַעַם גִּיִּיעֵן אַלע אֱהִיִּים; די אַבְלִים זַעֲצֵן זײַ שְׁבָעָה, מְעַן קוּמֵט זײַ מִנַּחֵם זײַן, מְעַן וויינט מִיט זײַ, מְעַן טְרִיִּיסט זײַ, מְעַן רַעֲדֵט מִיט זײַ, מְעַן מאַכט ווערטלעך, מְעַן טוט אַלע מִינֵי זַאכֵן זײַ זאַלן פֿאַרְגַּעסֵן פֿון זײַער צַעַר; אִיִּין זאַף אִיז אִינְטַרעסאַנט צו פֿאַרשְׁטִיִּין, וואס גִּיִּיט יַעֲצֵט פֿאַר מִטְיָן נַפְטֵר? אַיִנְעֵר טְרַאכֵט בְּכֹל אַז עַס אִיז דַּא אַ נַפְטֵר? אַיִנְעֵר ווייסט וואס דַּעַר נַפְטֵר גִּיִּיט יַעֲצֵט אַרִיבֵּער? קִיִּינְעֵר ווייסט נִישְׁט וואס דַּאָרט טוט זײַ, עַס קומען צו גִּיִּין הוּנְגַּעֲרִיגֶע מִיִּז, הוּנְגַּעֲרִיגֶע שְׁלַעַנְג, זײַ שְׁמַעֲקֵן פֿון דַּעַרְוויִיטְנֵם פֿרִישַׁע פֿלִישׁ, זײַ הִיבֵן אַן רִיִּיסֵן שְׁטִיקַעַר פּוּנְעֵם נַפְטֵר, די צַעַר און יַסוּרִים וואס

דָּעַר נִפְטָר הָאֵט פּוֹן דָּעם - קָען מָען נִשְׁט מִסְבִּיר זַיִן, שְׂרַעֲקִיכֶע בִּיטְעָרֶע צַעַר, יַעֲדֶע בִּיס פּוֹן אַ וואַרעם אִיז נִשְׁט אוֹיסצוּהאַלְטֵן, דַּעמאַלְט נַעמֵט מָען אַפִּיר דִּי מְצוֹת פּוֹנָעם נִפְטָר, דִּי פֿרוּטוֹת צְדָקָה - דָּאס הִיט דָּעם מָענְטִשׁ.

אִיף הָאָב דִּיר שׁוִין אַיִנְמאַל גַּעשְׂרִיבֵן, אִיף זַע אַז דוּ בִיסְט אַן אוֹיבֶער חֶכֶם, דוּ פֿאַלְגִסט נִשְׁט, דוּ מאַכְסט זײַך ווִיטְעַר מְשׁוּגַע מִיט דִּי תַעֲנִיתִים; אִיף בָּעט דִּיר נֶאכְאַמַּל, לָאז אַפּ דִּי וועג; אַז דוּ ווִילְסט טוֹן פֿאַר דִּי נְשָׁמָה זאַלְסטוּ גַעבֵן צְדָקָה לְזָכוּתָהּ, אַדֶּער זאַלְסטוּ שְׂרִיבֵן אַ סִפֵּר תּוֹרָה לְזָכוּתָהּ, אַדֶּער דְרוּקֵן דָּעם הִיילִיגֵן רַבִּינֵי סִפְרִים פֿאַר אִיר זָכוּת; דָּאס וועט אִיר הִיטֵן פּוֹן אַלֶעם שְׁלַעכְטִס.

דָּעַר אַיִבֶערשְׁטֶער זאַל הַעֲלֵפֵן זאַלְסט מְצַלִּיחַ זַיִן אִין אַלֶע זַיִנֶע וועגֵן.

...

דָּעַר בְּרִיוּ צו וועלְכֶע דִּי אוֹיבֶנְדֶערמאַנטֶע שְׂאַלָה בַּאצִיט זײַך :

וואָס צו טוֹן פֿאַר דִּי טוֹבָה פּוֹן אַ נְשָׁמָה

בַּעֲזַרְת ה' יתְבַרַךְ - יוֹם ה' פְּרִשְׁת וָאֵרָא, כ"ו טֵבֵת, שְׁנַת תִּשְׁפ"ב לִפְרֵט קָטָן לְכָבוֹד ... גְּרוֹ יֵאִיר

זַיִן ווִיבֵיב הָאֵט זײַך אַוועקְגעגַעבֵן אִיר לַעבֵן פֿאַר תּוֹרָה, זִי הָאֵט גַעקאַכְט פֿאַר דִּי בַחוּרִים אִין יִשְׂרָאֵל, זִי אִיז גַעווען אַיבֶערְגעגַעבֵן פֿאַר דִּי יִשְׂרָאֵל בָּלָב וּנְפִשׁ, זִי אִיז יַעצֵט אוֹיבֵן אִין גֵּן עֵדֵן אִין אַ גוֹטֶע פֿלֶאזֵן.

אִיף שְׂרִיבֵיב דִּיר דָּאס ווִייל אִיף הָעַר אַז דוּ פֿאַסט תַּעֲנִיתִים און דוּ טוֹסט כָּל מִינֵי זאַכֵן פֿאַר אִיר נְשָׁמָה; טוּ נִשְׁט דִּי זאַכֵן, דוּ ווִייסְט אַז דָּעַר רַבִּי הָאֵט נִשְׁט גַעוואַלְט מִיר זאַלֵן פֿאַסטֵן. דָּעַר רַבִּי הָאֵט גַעזאַגְט (עֵינֵן חֲנִי מוֹתֵרֵן, סִימֵן תַּצֵּא): "דָּעַר וואָס ווִייסְט פּוֹן מִיר - וואָס דאַרְף עַר פֿאַסטֵן? און דָּעַר וואָס ווִייסְט נִשְׁט פּוֹן מִיר - וואָס וועט אִים שׁוִין הַעֲלֵפֵן דִּי פֿאַסטֵן?" אַז מָען ווִייסְט פּוֹן הִיילִיגֵן רַבִּינֵן, פּוֹן זַיִנֶע עֲצוֹת - קָען מָען עָסֵן, און שְׁלֶאפֵן, און זַיִן צוּגעקְלֶעבֵט צוּם אַיִבֶערשְׁטֵן.

צְדָקָה אִיז אַ גְרוֹיסֶע זאַך פֿאַר אַ נְשָׁמָה און לַעֲרַנֶען תּוֹרָה אִיז אַ גוֹטֶע זאַך פֿאַר אַ נְשָׁמָה, אַבֶּער דִּי תַעֲנִיתִים - דָּאס זאַלְסטוּ אַפֿלאַזֵן.

נָעַם דִּי עֲצָה פּוֹן רַבִּי'ן, דִּי עֲצָה וָאֵס מְשִׁיחַ וָוַעַט אַרְיִינְבְּרַעֲנָנְגֶען אִין דִּי וָוַעלֵט; זַיִן זִיךְ מִתְבּוֹדֵד מִיט'ן אַיִבְעֶרֶשְׁטֶן, רַעַד צוֹ אִים אִין דַּיִן שְׁפָרָאָה, דְּעֶרְצִייל אִים אַלְעס וָאֵס לִיגֵט אוֹיף דַּיִן הָאָרֶץ, בְּעַט אִים עַר זָאל רַחֲמָנוּת הָאֵבן אוֹיף דִּיר, עַר זָאל דִּיךְ מְקָרֵב זַיִן צוֹ אִים, בְּעַט אִים: "רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם הָאֵב רַחֲמָנוּת אוֹיף מִיר, הֶעֱלָף מִיר אִיךְ זָאל זַיִן פֶּרִיילִיךְ, אִיךְ זָאל נִישְׁט מְסִיחַ דַּעַת זַיִן פּוֹן דִּיר, אִיךְ זָאל שְׁטַעַנְדִּיג נָאר טְרַאכְטֶן פּוֹן דִּיר"; אַזוֹי זָאלֶסטוּ רַעַדֶן צוֹם אַיִבְעֶרֶשְׁטֶן, דָּאָס אִזוֹי דִּי גֶרַעסְטַע זָאָף, דִּי גֶרַעסְטַע עֲבוּדָה, אַזוֹי ווִי דְּעַר רַבִּי זָאָגְט (לְקוּטֵי מוֹתֵר'ן חֶלֶק ב', סִימָן כה): "הִתְבּוֹדְדוּת הוּא מַעֲלָה עֲלִיוֹנָה וְגִדּוּלָה מִן הַכֹּל".

דְּעַר אַיִבְעֶרֶשְׁטַעַר זָאל הֶעֱלָפֶן זָאלֶסטוּ הָאֵבן הַצְלָחָה אִין אַלְע עֲנָנִים.

[...]

ווי אזוי דערהאלט מען זיך אין שווערע צייטן?

שאלה:

לְכַבּוֹד דְּעַר רֵאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אִיךְ גַּיִ יַעֲצֵט דוּרְךְ זַיִנְעַר שְׁווערע צַיִטֶן, בִּיטַע גַּעבֵט מִיר חִיזוּק אִיךְ זָאל דָּאָס קַענען דוּרְכְּשׁוויצן, אִיךְ זָאל עַס קַענען אַרִיבְעֶרֶטְרָאָגן און זיך דְּעַרְהאַלֶטן.

יִישֵׁר פֶּחַ

תשובה:

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם א' פְּרֻשַׁת בְּשַׁלַּח, ז' שְׁבַט, שְׁנַת תַּשְׁפ"ב לְפָרֵט קֶטָן לְכַבּוֹד ... נִירוֹ יֵאִיר

אִיךְ הָאֵב עֶרְהאַלֶטֶן דַּיִן בְּרִיוֹ.

דְּעַר הַיִּלְיַגְעַר רַבִּי זָאָגְט (לְקוּטֵי מוֹתֵר'ן חֶלֶק א', סִימָן קצה) דָּוִד הַמְּלִיךְ הָאֵט שְׁטַעַנְדִּיג גַּעזוּכְט עֶפְעַס גוּטֵס אוֹיף וָאֵס עַר קַען דַּאָנְקֶען דַּעַם אַיִבְעֶרֶשְׁטֶן; אַפִּילוֹ וָוַען דְּעַר אַיִבְעֶרֶשְׁטַעַר הָאֵט גַּעבְרַעֲנָנְט אוֹיף אִים שְׁלַעַכְטֵס, הָאֵט עַר גַּעזוּכְט אִין דִּי שְׁלַעַכְטֵס עֶפְעַס גוּטֵס, אַזוֹי ווִי עַס שְׁטַיִט (תְּהִלִּים ד, ב): "בְּצָר הִרְחַבְתָּ לִּי", אִין דִּי צָרָה הָאָסְטוּ מִיר בְּרִיִּיט גַּעמאַכְט, אַזוֹי הָאֵט עַר זִיךְ דְּעַרְהאַלֶטֶן אִין אַלְע זַיִנְעַע שְׁווערע צַיִטֶן.

זוהי אויף גוטס אין דיינע שווערע טעג, עס מוז זיין עפעס גוטס; דאנק דעם אייבערשטן אויף דעם, דאס וועט דיר געבן כח אריבערצוגיין דיינע שווערע צייטן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

ביים זאגן משניות, זאגט מען ארויס דעם אייבערשטן?

נאמען?

שאַלָּה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם כל א גרויסן יישר כח פאר'ן טוישן מיין לעבן; זייט איך האב אנגעהויבן זאגן ח"י פרקים משניות בין איך געווארן אן אנדערער מענטש. איך וויל ארויסברענגען א שבח פאר א בחור פון ישיבה וואס ער איז געווען דער וואס האט מיר געעפנט מיין קאפ און מיך מקרב געווען צום רב'ן. איך פרויביר אויך צו זאגן יעדן טאג תיקון הכללי, א יום תהלים, און דער בלאט גמרא, ברוד השם.

איך האב א שאַלָּה, ווען מען זאגט משניות, זאגט מען ארויס דעם אייבערשטן? נאמען, אדער זאגט מען נאר 'השם'?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת בשלח, ז' שבט, שנת תשפ"ב לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

שטארק זיך בלימוד משניות, דער חיד"א זכר צדיק לברכה ברענגט (מדבר קדמות מערכת א, אות נא) בשם מדרש תלפיות: "אשר בן יעקב יושב על פתחו של גיהנום, ומי שהרבה ללמוד משניות אינו מניחו להכניס שם"; ווען א מענטש קומט ארויף אויבן אין הימל, קומען די מלאכי חבלה און ווילן אים אריינשלעפן אין גיהנום, הויבט דער מענטש אן שרייען צו אלע צדיקים, ער

שְׂרִיט: "אֲבָרְהָם אֲבִינוֹ רֵאשִׁיטוֹע מִיר", "יִצְחָק אֲבִינוֹ רֵאשִׁיטוֹע מִיר", "יַעֲקֹב אֲבִינוֹ רֵאשִׁיטוֹע מִיר", קִינֵנֵר עֲנִטְפֶּרֶט אִים נִישֵׁט, נֶאכְדֶּעם שְׂרִיט עֶר: "רֵאוּבֵן", "שְׁמֵעוֹן", "לֵוִי", בִּיז עֶר קוּמֵט אָן צו אֲשֶׁר בֶּן יַעֲקֹב. אֲשֶׁר פֶּרַעגֵט דֶּעם מֶענִטֶש צִי עֶר הָאט גַּעלְעֶרנֵט מִשְׁנִיֹּת, אויב עֲנִטְפֶּרֶט עֶר 'יא', נֶעמֵט עֶר אִים אַרִיין אִין גֵּן עֵדֶן. דֶּער חִיד"א טִיטֶשֶׁט מִיט דֶּעם דֶּער פֶּסוּק (פֶּרַאשִׁית מט. ט): "מֵאֲשֶׁר שְׁמֵנָה לְחֵמוֹ", "שְׁמֵנָה" אִיז דִי אוֹתִיֹּת 'מִשְׁנָה', אִז אֲשֶׁר בֶּן יַעֲקֹב זֶעט אִז אַ מֶענִטֶש הָאט גַּעלְעֶרנֵט מִשְׁנִיֹּת, "וְהוּא יִתֵּן מִעֲדָנֵי מִלְךְ", וועט עֶר אִים גַּעבֵן גֵּן עֵדֶן; זֶעט מֶען דֶּעם דָּאס גְּרוִיסקִיט פֿון מִשְׁנִיֹּת. בְּנוֹגַע אַרויִסזאַגן דֶּעם שֵׁם הַשֵּׁם, עֵס ווענֶדֶט זײַך; נֶאר אויב מֶען זאַגט אַרויִס דֶּעם גאַנְצן פֶּסוּק, דֶּעמאַלֵט קֶען מֶען אַרויִסזאַגן דֶּעם שֵׁם הַשֵּׁם. דִי בֶּעסֶטֶע זאַף אִיז זײַך צוגֶעוואוינֶען זאַגן ווען עֵס שְׂטִיט דִי שֵׁם אַדנ"י - הַשֵּׁם, און ווען עֵס שְׂטִיט יקו"ק - הַוַי"ה; צום בֵּישְׁפִיל, "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַוַי"ה אֱלֹהֵינוּ הַוַי"ה אֶחָד".

דֶּער אַייבֶּרשְׁטֶער זַאל הַעלְפֵן זַאלֶסֶט הָאבֵן הַצְלָחָה אִין אַלֶע עַנְיָנים.

...

וואס טו איך אז מיין מאמע לאזט מיר נישט גיין הפצה?

שאלה:

לְכַבֹּד דֶּער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געוואלט פֿרעגן אַ וויכטיגע שאלה; מיין מאמע תחיל' האט זיך דערוויסט אז איך טו הפצה, אז איך גיי אַרום קלאפן אויף די טירן פון הייזער און איך טייל פאר מענטשן גליונות און קונטרסים, איך געב זיי לופט צו אָטעמען, און דאס האט איר זייטער אויפגערעגט, זי האט מיר געזאגט אז יעדעס מאל וואס איך גיי הפצה בין איך עובר אויף ביבוד אָב וָאָם.

איך בין אינגאנצן צעמישט, ווייל מיין חיות איז פון הפצה, איך האב אַ משונה'דיגע חיות פון דעם, אָבער פון די צווייטע זייט לאזט מיר נישט מיין מאמע גיין, וואס זאל איך טון? איך וויל אזוי שטארק גיין הפצה, ווייל איך זע ווי אזוי מענטשן זענען זיך ממש מחיה מיט דעם.

איך וועל זיך זייער פֿרייען אויב דער ראש ישיבה וועט מיר קענען קלאר מאכן וואס

צו טון.

יישר כח

תשובה :

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יום ב' פְּרִשְׁת בְּשַׁלַּח, ח' שָׁבֵט, שְׁנַת תִּשְׁפ"ב לְפָרֶט קָטָן

לְכָבוֹד ... גְּרוֹ יֵאִיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

שְׁטאַרק זיך אין דיין עבודת השם יתברך, זיי ממשיד מיט די הייליגע
עבודה פון פארשפרייטן דעם רביניס חיווק פאר אידישע קינדער. ווער
עס איז עוסק אין הפצה פאררעכט אלע זיינע זינד, דאס איז דער
גרעסטער תיקון פארן מענטש. אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (ספר
המדות אות ניאוף, סימן מא): "תקון להוצאת זרע לבטלה, שישתדל להחזיר בְּנֵי
אָדָם בְּתִשְׁבּוּבָה", דער וואס ברענגט צוריק מענטשן צום אייבערשטן
פאררעכט אלעס.

געב אַכטונג אויף דיין עלטערן, זיי מכבד דייןע עלטערן; דארפסט
נישט דערציילן זאכן וואס שמעקט זיי נישט, רעד צו זיי נאר זאכן וואס זיי
האבן ליב.

פון די אנדערע זייט זאלסטו עוסק זיין אין אנטרינקען ביימער, מקרב
זיין נשמות ישראל לאבינו שבשמים. דער רבי האט אויז געהייסן מיר זאלן
זיך באשעפטיגן מיט מקרב זיין אידישע קינדער צום אייבערשטן, רבי נתן
זכרוננו לברכה שרייבט (חיי מוהר"ן, סימן תקמג): "דער רבי פלעגט אויז מבזה זיין
פארן וואס מיר זענען נישט עוסק אין 'הפצה'; ופעם אחת בליל מוצאי שבת
עמדנו לפניו עם פמה אנשים מהחשובים שלו, והוכיח אותנו מאד פמה
שעות על ענין זה, איינמאל מוצאי שבת האט דער רבי אויז געגעבן מוסר
אפאר שעה, היתכן מיר זענען נישט גענוג עוסק אין הפצה, ופעם אחת קרא
אותנו 'עצים יבשים' על שאין אנו מולידים נפשות שיתקרבו להשם יתברך
על ידינו, 'טרוקענע ביימער' האט אויז דער רבי אנגערופן"; ווייל דער רבי

האט געוואלט מיר זאלן עוסק זיין אין אנטרינקען ביימער - מקרב זיין
אידישע קינדער צום אייבערשטן.
דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

ווי אזוי מאך איך פרייליך אין שטוב, ווען מיין ווייב איז
אלץ אנגעצויגן און גערועז?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב לעצטנס געהערט ביי די שיעור ווי דער ראש ישיבה שליט"א זאגט אז מען
דארף זען עס זאל אלץ זיין פרייליך אין שטוב; וואס קען איך אבער טון אז מיין ווייב איז
זייער אן אנגעצויגענע פרוי, זי שרייט א גאנצן טאג ווי א טערקלטיזיב? וואס איך האב נאר
פרובירט איר צו העלפן און צו מאכן פרייליך - העלפט עס א בוידעם, די שטוב בלייבט
אלץ אנגעצויגן.

איך האט דער ראש ישיבה געזאגט אז דער מאן דארף ארבעטן אויף דעם אז די
ווייב זאל אים ארויפקוקן. מיין ווייב'ס געשוויסטער האבן אבער א שלעכטע געוואוינהייט
חזק צו מאכן פון זייערע מענער, זיי ווייזן איינער פאר'ן צווייטן ווי אזוי מען קען דערנידערן
דעם מאן, און מיין ווייב וויל נישט בלייבן אונטערשטעליג. ווען מיין ווייב רעדט אויפ'ן
טעלעפאן מיט אירע שוועסטערס, וועט זי אינמיטן אלץ עפעס רעדן שטרענג צו מיר, מיר
הייסן עפעס טון, אז אירע שוועסטער זאלן זען ווי אזוי זי קען רעדן צו מיר, און דאס קוקן
זיי ארויף.

איך האלטן זיי אז זייער משפחה איז די חשוב'סטע און קלוגסטע משפחה אויף די
וועלט, און יעדער אנדערש איז משונע.

ווי אזוי געבט מען זיך אן עצה?

יישר כח

תשובה :

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת בשלח, ח' שבט, שנת תשפ"ב לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

עס איז נישט גרינג אויסצולערנען אין איין בריוו שלום בית ווען דער
הייליגער רבי נתן האט געזאגט אז ער וואלט ווען געדארפט שרייבן אויף
שלום בית נאך א גאנצע סעט לקוטי הלכות; מיטן אייבערשטנס הילף וועל
איך פרוברין צו שרייבן אפאר ווערטער וואס איך האב מקבל געווען פון
מוהרא"ש.

קודם כל, איך ווייס נישט אויב דו ביסט יא אזוי ווי עס דארף צו זיין;
דו לייגסט אראפ אינעם בריוו ווי זי איז די שלעכטע און דו ביסט דער גוטער,
איך האב מקבל געווען פון מוהרא"ש זכותו יגן עלינו אז שלום בית איז תלוי
אינעם מאן; דער מאן קען דערגיין און ער דארף אויסטרעפן פארנוואס זי
שרייט, וואס עס טוט איר וויי און וואס עס שטערט איר אין לעבן.

בדרך כלל דארף א פרוי מען זאל איר געבן יחס וכו', מען זאל איר געבן
איינערקענונג; דער מאן דארף איר דאס געבן. עס איז זייער גרינג צו שרייבן
אז זי שרייט, זי קוויטשעט וכו' וכו' - די לשונות וואס דו שרייבסט,
טערקלטיב וכו' - אבער יעדע זאך האט א סיבה; א פרוי שרייט נישט סתם
אזוי, עפעס פעלט איר אין לעבן. איך וויל וויסן אויב דו פאלגסט וואס דער
רבי זאגט (לקוטי מוה"ר חלק א', סימן רב) אז פרויען דארפן פבוד, זיי זענען זייער
מקפיד אויף דעם; נאך האט דער רבי געזאגט (שיחות ה"ר, סימן רסד) מען דארף
זייער מכבד זיין די ווייב און איר האלטן טייער, ווייל זי ליידט שווערע פיין
פון ווארטן, געבוירן און אויפציען די קינדער וכו'.

אז דו וועסט אכטונג געבן אויף איר, דו וועסט איר נישט גיין אויף די
נערווען וכו', דו וועסט איר נישט טשעפען און איר דערנידערן - וועסטו זען
ווי זי וועט ווערן גוט צו דיר, זי וועט זיך פירן שיינ צו דיר. אז דו וועסט איר
געבן געלט, דו וועסט איר קויפן קליידער, שיף וכו'; דו וועסט איר העלפן

אין שְׁטוּב - וועסטו זען אז זי איז נישט אזוי שְׁלעכט, זי וועט ווערן גוט צו דיר; דאס אלעס האב איך מקבל געווען פון מוהרא"ש זכותו יגן עלינו. און אז דו וועסט מיר זאגן דו האסט אלעס פרויפירט, אלעס געטון - און זי איז נאכאלץ שְׁלעכט צו דיר - זאלסטו געדענקען וואס די הייליגע חכמים זאגן (עירובין מא'): "מי שיש לו אשה רעה אינו רואה פני גיהנום", ווער עס האט א שְׁלעכטע פרוי וועט נישט אנקומען אין גיהנום, די גמרא פּרעגט: "למאי נפקא מינה?" וואס איז דאס אונז נוגע אויף למעשה? "לקבולי מאהבה", מען זאל דאס אננעמען מיט ליבשאפט. ביי די אנדערע זאכן וואס די גמרא רעכנט דארט אויס זאגט די גמרא: "למבעי רחמי", מען זאל בעטן דעם אייבערשטן, פארנוואס דא זאגט די גמרא: "לקבולי מאהבה", מען זאל דאס אננעמען באהבה? זאגט דער רבי (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן צ): "אם תהיה אשה רעה אל יבגד בה ולא יגרשנה, כי על ידה אינו רואה פני גיהנום", נעם דאס אן באהבה ווייל דאס וועט דיך ראטעווען פון גיהנום; דאס איז דעם רבינ'ס וועג ווען מען האט א פרוי א פּעסנית.

דאס איז דעת מוהרא"ש זכותו יגן עלינו, מען זאל זיין אין שְׁטוּב אן עניו, שפּל וסבלן; פרויבירן מיט אלע וועגן געבן גוטע ווערטער, און געדענקען אז דאס וועט ראטעווען פון גיהנום. אזוי ווי מוהרא"ש האט אונז דערציילט, איינמאל האט דער הייליגער צדיק רבי ר' זושא זכותו יגן עלינו איינגעדרימלט און גע'חלומ'ט ווי ער איז אויבן אין הימל און מען פירט אים אריבער די טירן פון גיהנום, עס האט אים אנגעכאפט א שרעק און ער האט אנגעהויבן שרייען: "געוואלד! ראטעוועט! טראגט מיר אוועק פון דא!" ביז עס איז געקומען צו פליען א מלאך און אים געפּרעגט: "זושא, וואס שרייסטו?" האט ער געענטפערט: "איך ציטער און איך שרעק זיך פון די ביטערע שטראפן וואס קומען פאר דא אויבן אין גיהנום", האט אים דער מלאך געזאגט: "גיין זושא, דאס איז נישט פאר דיר, דו האסט א ווייב געענענדל, דו קומסט אלעס אפ אוינטן".

מוהרא"ש פלעגט דערציילן וואס דער הייליגער צדיק רבי ר' זושא פלעגט ליידן פון זיין ווייב געענענדל; זי פלעגט שרייען אויף אים, ווען זי איז

געווארן ברוגז האט זי אים געזידלט און געזאגט: "דו ביסט דער ערגסטער מענטש פון די גאנצע וועלט"; זי האט אים געגעבן צו שפירן ווי ער איז דער ערגסטער, ערגער פון אים איז נישטא.

ווען דער צדיק רבי ר' זושא זכותו יגן עלינו האט זיך דערנוועקט פונעם חלום האט ער געזאגט צו זיך: 'הלואי זאל מיין ווייב געגענדל שרייען נאך אויף מיר; אויב קום איך אפ מיט די צער די עונשים פון גיהנום - איז מיר דאס פדאי'.

דער אייבערשטער זאל דיר געבן די שכל, דו זאלסט וויסן ווי אזוי צו לעבן מיט דיין ווייב.

...

איש אמונות

תהלים איז די געווער פון אונז אידישע קינדער

בעזרת ה' יתברך - פרשת וארא, שנת תשפ"ב לפרט קטן

מרת ... תחזי'

זאגט אביסל תהלים וועט איר זען גרויסע ישועות.

בעטס פאר אייך, פאר אייער מאן, פאר אייערע קינדער און פאר אלע

אידן.

תהלים איז די געווער פון אונז אידישע קינדער, תהלים ברענגט נאנט

צום אייבערשטן.

יעדעס מאל איר ענדיגט תהלים זאלט איר אויפשרייבן ביים סוף פונעם

תהלים וויפיל מאל איר האט געענדיגט, אזוי וועט איר האבן אלץ א שטופ

צו זאגן נאך און נאך.

פון דער ראש ישיבה.

...

די מעשה פון רבי'ן מיט'ן אראבער

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת וארא, כ"ו טבת, שנת תשפ"ב לפרט קטן

טייערער ... נרו יאיר

איך שיק דיר נאך א מעשה פאר די קינדער, צעטייל די מעשה פאר צוויי

וואכן; די מעשה פון רבי'ן מיט'ן אראבער.

ראטעוועט ! ! ! !

ער האט א מעסער ! ! ! ! !

עס איז אנגעקומען אן אראבער, ער שרייט: "אאאללללאא
הואאאאאקבבאאאררר ! ! ! !"

קיינער פארשטייט נישט וואס ער זאגט, קיינער ווייסט נישט וואס ער
רעדט, ער שטייט מיט א פעס, ער פאכעט מיט זיין שווערד, ער וויל נאר
רעדן צום רבי'ן.

טייערע קינדער, די מעשה האט פאסירט ווען דער רבי איז געווען אין
ארץ ישראל, דער רבי איז אנגעקומען אין די שטאט חיפה, דעמאלט האט
פאסירט די מעשה. עס איז געקומען א יונגער אראבער רעדן מיט'ן רבי'ן,
דער רבי האט נישט פארשטאנען וואס ער רעדט, דער אראבער איז געקומען
יעדן טאג, סיי אינדערפרי און סיי ביינאכט, יעדע סעודה וואס דער רבי איז
געזעצן מיט די געסט איז דער אראבער געקומען, ער האט זייער ליב געהאט
דעם רבי'ן.

ביז איינמאל קומט ער אריין זייער אויפגערגט מיט א מעסער, ער האט
זיך גענומען שרייען שרעקליכע קולות, דער רבי האט נישט געוויסט וואס
ער וויל; דארט איז געווען א פרוי פון די שטאט וואלחיי, ווען דער אראבער
איז אנוועקגעגאנגען האט זי געזאגט פאר'ן רבי'ן: "למען השם זאלט איר
אנוועקלויפן, דער אראבער שרייט אז ער וויל מאכן א מלחמה מיט אייך,
אנטלויפט... !"

דער רבי איז גלייך אנטלאפן צום שטוב פון רבי זאב וואלף מטשערני-
אוסטראה; דער צדיק האט דעמאלט געוואוינט אין חיפה, דער רבי האט זיך
פאהאלטן ביי אים אין שטוב, אזוי איז דער רבי געראטעוועט געווארן.
קינדער איר ווייסט וואס דער אראבער האט געוואלט? און ווער ער איז
געווען?

דער אראבער איז געווען דער סמ"ך מ"ם, ער האט זיך פארשטעלט ווי
אן אראבער, ער האט געוואלט הרגענען דעם רבי'ן, ווייל ער האט זייער

פיינט דעם רבי'ן. דער רבי האט דערצייילט, דער סמ"ך מ"ם האט געזאגט פאר'ן אייבערשטן: "אויב דער רבי'ס נשמה קומט אראפ אויף די וועלט, פארנוואס האסטו מיך באשאפן? מיין זאך איז אוועקגעמען מענטשן פונעם אייבערשטן, און דער רבי - ער האט א פח צוריק צו ברענגען יעדן איינעם צום אייבערשטן"; דער רבי ווייזט אונז די רחמנות פונעם אייבערשטן, מיר זאלן תשובה טון.

די קומענדיגע וואך:

טייערע קינדער, מיר האלטן אינמיטן דערצייילן ווען דער רבי איז געווען אין ארץ ישראל אין חיפה און דער אראבער איז געקומען מלחמה האלטן מיט'ן רבי'ן, דער רבי האט זיך באהאלטן; לאמיר דערצייילן נאך פון די מעשה.

אוי וויי! דער אראבער איז שוין ווייטער דא! ער זוכט דעם רבי'ן, ער פֿרעגט: "וואו איז דער רבי?!" ער לאכט און ער זאגט: "איך האב זייער ליב דעם מענטש (דעם רבי'ן), איך וויל אים אנוועק געבן מינע אייזלען, אויף געב איך אים אנוועק מיין פֿערד, ער זאל קענען גיין קיין טבר'ן, ער דארף נישט מורא האבן פון מיר".

אזוי איז טאקע געווען, ווען דער רבי איז צוריק געקומען צו זיין אכסניא איז דער אראבער געקומען און זיך אראפגעזעצט, און ער האט געלאכט און געלאכט צום רבי'ן.

די גאנצע מעשה מיט'ן אראבער אין חיפה איז זייער אן אינטערעסאנטע געשיכטע; וואס האט דער אראבער געוואלט פון רבי'ן...? אין אנהייב האט ער געוואלט מלחמה האלטן מיט'ן רבי'ן, שפעטער האט ער ליב געהאט דעם רבי'ן; מיר ווייסן נישט די סודות פון דעם.

דער רבי האט געזאגט: "איך האב געהאט מער יסורים פון די ליבשאפט פונעם אראבער ווי פון די פיינטשאפט פונעם אראבער".

קינדער, מיר נעמען ארויס פון די מעשה זייער אכטונג צו געבן פון שלעכטע מענטשן; ווען זיי קומען מיט א שמייכל, זיי ווילן זיין א חבר, זיי

געבן מתנות, זיי לאכן - זאל מען זיך זייער היטן פון זיי! עס איז מער סכנה ווען דער שלעכטער מענטש מאכט זיך ווי א חבר, ווי ווען א מענטש קומט זיך קריגן, מען דארף אוועקלויפן פון שלעכטע מענטשן וואס ווילן טון עבירות.

(די עלטערן קענען דא אביסל שמועסן מיט די קינדער, זיי זאגן: "אויב איינער וויל זיך קיצלען אונטער דינע קליידער אדער אויף די קליידער אויף פריוואטע פלעצער, יענער מאכט זיך פאר א חבר, ער זאגט דיר ער האט זיך ליב - זאלסטו געדענקען די מעשה פונעם הייליגן רבי'ן, פונעם אראבער וואס האט זיך אויף געמאכט ווי ער האט ליב דעם רבי'ן).

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

א רחמנות אויף מענטשן וואס פלאגן זיך פאר גארנישט

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת בא, ד' שבט, שנת תשפ"ב לפרט קטן

לכבוד מיין טייערער ... גרויזאיר, מלמד בקרית ברסלב

איך וויל דיר פֿרעגן, דו אַרבעטסט שווער? האסטו מער נישט קיין כח?

שפירסטו ווי דו קענסט מער נישט?

וויסן זאלסטו, יעדער אַרבעט שווער, קיינער האט נישט קיין כח, אלע

שפירן ווי זיי קענען מער נישט; דער אונטערשייד איז אז דו אַרבעטסט א

הייליגע אַרבעט, מיט תינוקות של בית רבן. דיין כח גייט נישט לאַבוד, דיין

האַרעוואַניע בלייבט לנצח נצחים, אַנדערע אַרבעט גייט לאַבוד; מענטשן

בויען ביזנעסער, ביים סוף בלייבט גארנישט פון די האַרעוואַניע; א רחמנות

אויף מענטשן וואס פלאגן זיך פאר גארנישט מיט נישט.

איך האף די פאר ווערטער וועט דיר געבן אביסל כח ווייטער ממשיך

צו זיין מיט דיין שווערע אַרבעט.

...

זיין א מלמד איז פון די חשוב'סטע זאכן

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת בא, ד' שבט, שנת תשפ"ב לפרט קטן

לכבוד מיין טייערער ... גרו יאיר, קרית ברסלב

שטארק זיך מיט דיין עבודת השם, מלמדות איז זייער א הייליגע ארבעט; זיין א מלמד איז פון די חשוב'סטע זאכן.

איך ווייס נישט אויב דו ווייסט דיין גרויסקייט; דו לערנסט מיט תינוקות של בית רבן די הייליגע א-ב, דו לערנסט זיי אויס דאווענען, פרשה, מידות טובות וכו'; דאס וועט זיי בלייבן זייער גאנץ לעבן.

איך האב שוין געשריבן פאר מלמדים זייער אסאך בריוו, פרגעג די מלמדים; זיי זאלן זיר ווייזן אלע בריוו וואס איך האב זיי געשריבן. אפער וועט איינער צאמנעמען אלע בריוו און ארויסגעבן א באזונדערע ספר פאר מלמדים, פאר מחנכים; עס איז דא אין די בריוו אסאך גוטע עצות, שכל און חיזוק אויף חינוך הבנים והבנות.

...

יישר כח פאר'ן טון פאר'ן חדר און סקול מיט דיין גאנצע

הארץ

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת בא, ד' שבט, שנת תשפ"ב לפרט קטן

לכבוד מיין טייערער ... גרו יאיר

יישר כח ... פאר'ן טון פאר'ן חדר און סקול; דו ביסט זייער געטריי, איך ווייס דו טוסט עס מיט דיין גאנצע הארץ.

דאס וועט בלייבן מיט אונז, מיר וועל דאס מיטנעמען אויף יענע וועלט.

...

זע עס זאל זיין חיות און לעבעדיגקייט ביי די קינדער

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת בא, ד' שבט, שנת תשפ"ב לפרט קטן

לכבוד דער חשוב'ער מלמד ... גרו יאיר, קרית ברסלב

לייג אריין אין די קינדער אמונה, רעד צו זיי פונעם אייבערשטן; די ווערטער וועט ווערן איינגעפאקן אין זייערע הערצער, דאס וועט זיי באגלייטן זייער גאנגן לעבן.

זע עס זאל זיין חיות, לעבעדיגקייט - ביי די קינדער; די תלמוד תורה זאל לעבן, נישט עס זאל זיין א פארשלאפענע פלאץ וואו קינדער קומען אבי יוצא צו זיין, עס זאל זיך לעבן צווישן זיי.

...

ווי מער מען לערנט מיט קינדער אלץ מער קענען זיי

פארנעמען

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת בא, ד' שבט, שנת תשפ"ב לפרט קטן

לכבוד מיין טייערער ... גרו יאיר, מלמד קרית ברסלב

האב נישט מורא צו לערנען אסאך מיט די קינדער. קינדער, ווי מער מען לערנט מיט זיי - אלץ מער קענען זיי פארנעמען; יעדע וואך קענסטו צולייגן נאך אפאר שורות ביים דאווענען, אזוי צוביסלעך געוואוינען זיי זיך צו צום דאווענען מער און מער.

אזוי אויך מיט שרייבן, ליינען וכדומה.

שטארק זיך, דער אייבערשטער וועט זיך נישט פארלאזן.

...

עֲלֻטְעָרָן וואס ווילן נישט אונזער חינוך, דארפן מיר נישט

האלטן די קינדער

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת בשלח, ז' שבט, שנת תשפ"ב לפרט קטן

מרת ... תחנ'

א גרויסן יישר פֿח פֿאר'ן העלפֿן איינקאסירן די שֿכֿר לימוד פֿון די עֲלֻטְעָרָן. די מוסד ווערט גרעסער, מיר דארפן היינט צאלן חודש'ליך בלויז פאר מלמדים און טיטשעֿרס הונדערט טויזנט דאלער; נאר בזכות די עֲלֻטְעָרָן וואס צאלן שֿכֿר לימוד - קען מען אנגיין און צאלן די מלמדים און טיטשעֿרס. בנוגע משפחת ... פון ...; זאגט פֿאר'ן אדמיניסטראטאר זאל אַנרופֿן די עֲלֻטְעָרָן זאגן אז מען וועט מער נישט אויפֿנעמען די קינדער, איך ווייס נישט פֿארן וואס מיר האבן לפתחילה אריינגענומען די קינדער. עֲלֻטְעָרָן וואס מאכן ליצנות, זיי ווילן נישט אונזער חינוך, ער זאגט קלאר אז ער ווארט די קינדער זאלן עֲלֻטְעָרָן ווערן און זיי שיקן קיין ... , און אז ער מאכט חזק פון אייך, יעדן טאג זאגט ער מארגן - דארפן מיר נישט האלטן די קינדער.

...

די שלום בית ווערט בעסער מיט די צייט

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת בשלח, ז' שבט, שנת תשפ"ב לפרט קטן

מרת ... תחנ'

איך פֿריי זיך זייער צו הערן פון אייער מאן גרוי זאיר אז דער לעבן ביי אייך ווערט שפענער און בעסער.

ביי אסאך יונגע קאפֿלס איז אזוי, נאך די חתונה דארף זיך אביסל זעצן דאס לעבן; א טייל האבן נישט קיין פֿח אויסצואווארטן, פאלן זיי אריין אין א גרוב, אבער די וואס ווארטן אויס און בעטן דעם אייבערשטן, הערן עצות פון צדיקים - ביי זיי ווערט דאס לעבן שפענער און בעסער יעדן טאג.

...

מען שעפֿט נחת פון עֵנֶק

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת בשלח, ז' שבט, שנת תשפ"ב לפרט קטן
מרת ... תחזי, קרנית ברסלב
אייער מאן איז זייער ליכטיג און טייער, ער לערנט און דאווענט; איך
האב אסאך נחת פון אים.
איך איר זענט איידל און וואויל, איך האב נאר נחת פון עֵנֶק, אייערע
עלטערן און אייער מאן'ס עלטערן שעפֿן נחת פון עֵנֶק.
שרייבט מיר וויפיל מאל איר האט שוין געענדיגט תהלים.

...

איך בין דאנקבאר פאר די אָפּיס אַרבייטער וואס האלטן די

גאנצע מוסדות

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת בשלח, ז' שבט, שנת תשפ"ב לפרט קטן
מרת ... תחזי
א גרויסן זישר כח פאר'ן ארבעטן אזוי געטריי אין אָפּיס.
געבט איבער פאר אלע סעקרעטעריס אז איך בין זיי זייער דאנקבאר,
איך בעט פאר אייך.
אן די אָפּיס איז גארנישט דא; די זכות פון די תורה ותפלה וואס קומען
ארויס פון אונזערע מוסדות איז צו פארדאנקען די געטרייע סעקרעטעריס.

...

שטארק זיך און דערהאלט זיך, כאטש מען האט

אפגעלאזט דעם שידוך

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת בשלח, ח' שבט, שנת תשפ"ב לפרט קטן
לקבוד ... גרו זאיר
דיין חבר האט מיר דערציילט די זאך וואס דו גייסט יעצט אריבער, די

צד הפלה האט אפגעלאזט די שידוך אפאר טעג פאר דיין חתונה; ער שרייבט מיר אז ער קען נישט נעמען דיין צער, ווען ער טראכט פון דיר שפירט ער ווי ער גייט אראפ פון זין, איז דאך זיכער אז דו אליינס שפירסט אזוי.

איך בעט דיר זייער זאלסט זיך דערהאלטן, זאלסט בלייבן שטארק; אז דו וועסט זיך דערהאלטן, דו וועסט ווייטער דינען דעם אייבערשטן געטריי, לערנען און דאווענען - וועסטו בקרוב טרעפן גאר א גוטע שידוך, שענער און בעסער.

איך ווייס פערזענליך כמה וכמה מעשיות פון חתנים וואס מען האט אפגעלאזט די שידוך, זיי האבן דאס נישט אויסגעהאלטן, און מיט רעכט; וואס קען דען זיין א גרעסערע צער פאר א חתן פלה אז מען לאזט אפ די שידוך? מען ווארט אזוי לאנג צו קענען חתונה האבן, אנהייבן די לעבן, און אז מען לאזט אפ די שידוך איז דאס זייער ווייטאגליך; דאך האבן זיי זיך דערהאלטן מיט די חיזוק פון הייליגן רבי'ן, זיי האבן זיך געשטארקט מיט אמונה אינעם אייבערשטן, און ביים סוף האבן זיי געטראפן אסאך בעסערס און שענערס.

די שידוך וואס מען האט אפגעלאזט איז אויך געווען דיין שידוך, און דאס וועט ברענגען נענטער דיין שידוך; אזוי האט דער רבי מגלה געווען ווען דעם רבינו'ס ווייב איז נפטר געווארן. דער רבי געווען אין ראדוויל, דער רבי האט זייער שטארק געוואלט חתונה האבן, ער האט נישט געוואלט זיין אן א ווייב, דעמאלט זענען געקומען אסאך פרויען, זיי האבן זיך געוואלט משה'ך זיין מיט אים, האט דער רבי געזאגט (חגי מוהר"ן, סימן תקצ"ה): "אלע וואס זענען געקומען צו פארן זענען זיינע שידוכים, און אזוי איז ביי יעדן מענטש, מען האט כמה וכמה זיווגים, די שידוכים וואס מען רעדט איז אויך א בחינה פון שידוך, אפילו עס ווערט נישט אויסגעפירט, אפילו ווען מענטשן שמועסן ביי זיך אין שטוב, עס פאלט זיי ביי אז דער בחור וואלט גוט געווען פאר די מיידל - איז דאס א שידוך, אפילו ווען דער שידוך זאל זיך נישט אנהייבן און נישט ענדיגן - איז דאס אויך א בחינה פון א שידוך. "ולפעמים נוסעים לעשות השדוך ובעת הגמר נפרדים מאיזה סבה, ולפעמים נגמר

השדוף וְאַחַר כֵּן מִפְּסִיקִים הַקָּשֶׁר שֶׁל תְּנָאִים, וְלִפְעָמִים בָּאִין לִיְדֵי נְשׂוֹאִין וְאַחַר כֵּן בְּסוּמוֹ נַעֲשֶׂה גִט בִּינֵיהֶם. וְלִפְעָמִים אִינוֹ נַעֲשֶׂה הַגִּט עַד אַחַר אֵיזָה זְמַן וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה כִּמְהָ בְּחִינּוֹת שֵׁשׁ בְּעֻנְיֵי הַשְּׂדוּכִים וְהַזּוֹוִגִים שְׂאִינָם נִגְמָרִים אַחַר כֵּן, אֲבָל כָּלֵם הֵם בְּחִינַת זּוֹוִגִים שְׁלוֹ. כִּי כָּל אֶחָד יֵשׁ לוֹ כִּמְהָ זּוֹוִגִים, רַק שְׂאֲצֵל זֶה נִגְמָר אֵיזָה זּוֹוִג שְׁלוֹ עַל יְדֵי אֵיזָה דְּבוּר בְּעִלְמָא שְׂמִדְּבָרִים מְזָה הַשְּׂדוּף, וְלִפְעָמִים עַל יְדֵי אֵיזָה דְּבוּר יוֹתֵר אוֹ עַל יְדֵי אֵיזָה הַתְּקַשְׁרוֹת אוֹ נְסִיעָה אוֹ עֲבָדָא בְּשִׁבְלֵי הַשְּׂדוּף לְפִי שְׂעָה וְכוּ' כַּנ"ל; זְעַט מְעַן פּוֹן דְּעַם אַז יַעֲדַע זְאֵף וְוֹאס מְעַן טוּט פֶּאָר אַ בְּחוּר אוֹן פֶּאָר אַ מֵיִדָּל כְּדִי זֵי זְאֵלְן טְרַעפֵּן זֵייעֶר שִׂדוּף - אֲפִילוֹ עֵס וְוַעֲרַט נִישְׁט - אִיז אוֹיף עֶפְעַס, וְוִייל עֵס וְוַעֲרַט נַעֲנְטֶער זֵייעֶר רִיכְטִיגֶער שִׂדוּף, עֵיין שָׁם.

אִיף בְּעַט דִּיר זֵייעֶר, דְּעֵרְהָאֵלְט זִיף, זֵי נִישְׁט בְּרוּגָז אוֹיף קֵינְעַם. זֵי זִיף מְבִטֵּל צוּם אֵיבְעֶרֶשְׁטֵן, נְעַם אַרִיין אָמוּנָה אִין זִיף, גְּלִיב אַז דִּי גֵאנְצַע זְאֵף אִיז פּוֹנְעַם אֵיבְעֶרֶשְׁטֵן אַלֵינְס אוֹן אַלְעַס אִיז לְטוֹבָה, אַלְעַס אִיז נָאר פֶּאָר אוֹנְזֶער טוֹבָה, אֲפִילוֹ עֵס זְעַט אוֹיס שְׁלַעכְט - אִיז דָּאס נָאר פֶּאָר דִּי טוֹבָה פּוֹנְעַם מְעַנְטֶשׁ - וְוַעֲסָטוּ בְּקָרוּב טְרַעפֵּן שְׂעַנְזֶער אוֹן בְּעַסֶּער. לָאז מִיר ווִיסֵן וְוַעֲן דוֹ טְרַעפֶּסט דֵיין שִׂדוּף.

...

בֵּי מִיר זְעַנְעֵן דִּי מְלַמְדִים אוֹן טִיטְשְׁעֶרס דִּי ווִיכְטִיגְסְטַע

אוֹן חֲשׁוּבִ'סְטַע זְאֵף

בְּעֻזַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פְּרַשַׁת בְּשַׁלַח, ח' שְׁבַט, שְׁנַת תשפ"ב לְפָרְט קָטָן לְכַבּוּד מֵיין טֵייעֶרֶער ... גְּרוֹ יֵאִיר

אִיף הָאָב גְּרוֹיס הַנָּאָה צוֹ הַעֲרָן אַז דוֹ בִּיסְט מְלַמֵּד אִינְעַם נֵייעֶם חֲדָר הֵיכַל הַקּוֹדֵשׁ יְרוּשָׁלַיִם; אִיף גְּעַדְעַנְק וְוַעֲן דוֹ פֶּלְעַגְסְט זֵיין מְלַמֵּד אִין ווִילִיאַמְסְבוֹרְג, אִיף גְּעַדְעַנְק דֵיין סְבָלְנוֹת אוֹן דֵיין הַאֲרֵץ צוֹ קִינְדֶּער. אִיף ווִיל דוֹ זְאֵלְסְט רַעֲדָן מִיט הַמְּלַמֵּד ... אוֹן מִיט ... אוֹן מִיט דִּי אַנְדֶּערַע מְלַמְדִים, זֵי וְוַעֲלָן דִּיר הַעֲלָפֵן מִיט גוֹטֶע גְּעַדְאנְקֶען ווי אַזוֹי צוֹ אוֹיפְבוֹיַעֵן דִּי קִינְדֶּער, אוֹן אַזוֹי ווִיטֶער.

איך האב געזען דו האסט מיר גערופן צענדליגער מאל, זיי מיר מוחל אז איך האב נישט אויפגעהויבן, איך בין געווען טרום מיט די שמחה, איך וועל מאכן צייט פאר דיר. יעצט וועסטו זען איך וועל אלץ אויפהייבן דעם טעלעפאן פאר דיר, ווייל ביי מיר זענען די מלמדים און טיטשערס די וויכטיגסטע זאך, די חשוב'סטע זאך.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

פאר די אפעראציע זאל מען געבן א פדיון נפש און בעטן

דעם אייבערשטן

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת בשלח, ח' שבט, שנת תשפ"ב לפרט קטן
מרת ... תחי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

דער אייבערשטער זאל העלפן אייער קינד זאל זיין געזונט און שטארק,
אלעס זאל אריבערגיין בשלום.

פאר מען גייט מאכן די אפעראציע זאלט איר געבן א פדיון נפש און
בעטן דעם אייבערשטן אלעס זאל אריבער גיין בשלום.

איך וועל אויך מתפלל זיין אלעס זאל אריבערגיין בשלום.

...

די ריכטיגע וועג צו שרייבן די מאמע'ס נאמען

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת בשלח, ח' שבט, שנת תשפ"ב לפרט קטן
לכבוד ... נרו יאיר

איך האב געמאכט א טעות, איך האב געמיינט אז מען שרייבט מיין
מאמעס נאמען מיט איין יוד. דעם שבת איז מיין טאטע, קארלסבורגער רב
שליט"א געווען ביי אונז אין שטעטל, קניית ברסלב ליבערטי; מיין טאטע

שְׁלִיט"א איז געווען דער בעל קורא, ביים ליינען די תורה האט ער געזען מיין נאמען אויף די מענטשעלע פונעם ספר תורה 'לזכות יואל בן ריפא רעכיל' געשריבן מיט איין יוד, ער האט מיר פארראכטן און געזאגט אז עס קומט ריפא מיט צוויי יוד'ן, ווייל עס איז א פתח, עס איז נישט קיין צירי; פיגא שרייבט מען מיט איין יוד, ווייל א צירי איז איין יוד, ווידער א פתח שרייבט מען מיט צוויי יוד'ן; זאלסטו פאררעכטן און שרייבן בן ריפא רעכיל.

...

א גמ"ח פון שמייכלען

בעזרת ה' יתברך - ב' פרשת בשלח, ט' שבט, שנת תשפ"ב לפרט קטן מרת ... תח'י, קרית ברסלב

איף האב ערהאלטן אייער בריוו.

שרייבט מיר כאטשיג איינמאל א וואך א בריוו פון אלעס וואס טוט זיך אין די מוסד, אויף זאכן וואס מען דארף פאררעכטן, און אויף פון אייערע קינדער וכו'.

זייט שטארק און שטארקט אלעמען מיט גוטע ווערטער, מיט שמייכלען. אין שטעטל איז שוין כמעט אלעס דא, גמ"ח'ן פאר יעדע זאך, יעצט זוכט מען א גמ"ח פון שמייכלען, טון גמילות חסד מיט אנדערע, שמייכלען און געבן גוטע ווערטער בחנם, אפילו ווען עס קומט נישט.

...

אויפבויען דעם בית המדרש עצתו אמונה און די מקנה

טהרה-מקנה מלכה

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת בשלח, י' שבט, שנת תשפ"ב לפרט קטן
לכבוד אנשי שלומינו תלמידי היכל הקודש, קרית ברסלב ליבערטי, ה'
עליהם יחיו

האברך היקר ... גרו יאיר האט זיך מתנדב געווען צו אויפבויען דעם בית
המדרש עצתו אמונה.

עס פעלט זיך אויס די הילף פון אונז אלע, דעריבער וועלן מיר זיך
צאמקומען דעם מוצאי שבת קודש פרשת בשלח אין בית המדרש אויף
האשקי; איש את רעהו יעזרו וילאחיו יאמר חזק, מיר וועלן אלע א טייל
נעמען אין אויפבויען דעם בית המדרש און די מקנה טהרה-מקנה מלכה.
ובזכות בגין בית המקדש מעט וועלן מיר זוכה זיין צום בגין בית
המקדש, במהרה בימינו אמן.

...

אייערע עלטערן האבן נאר נחת פון אייך

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת בשלח, י' שבט, שנת תשפ"ב לפרט קטן
... תחי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

איר מאכט קיינעם נישט קיין צער, קלאפט ארויס די מחשבות רעות.
אייערע עלטערן האבן נחת פון אייך, איך האב אייער נעכטן געהאט א
שיינע שמועס מיט אייער טאטע, איך האב זייער הנאה געהאט צו רעדן מיט
אים, ער האט נאר נחת פון אייך.

איר זענט א טייער קינד, איר וועט שוין באלד טרעפן אייער שידוך.

...

דער אייבערשטער וועט העלפן אלעס וועט זיין בנקל

ובנחת

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת בשלח, י' שבט, שנת תשפ"ב לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר

איף האב ערהאלטן דיין בריוו.

זארג נישט, און זאג דיין ווייב זאל נישט זארגן; דער אייבערשטער וועט

העלפן אלעס וועט זיין בנקל ובנחת.

דאנק דעם אייבערשטן פאר אלע חסדים ביז אהער און בעט אים ער זאל

ענק היטן פון אלעם שלעכטס.

לאז מיר וויסן וואס דער דאקטער זאגט.

...

קריג זיף נישט מיט די מוסד פון דייןע קינדער

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת בשלח, י' שבט, שנת תשפ"ב לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר

איף האב ערהאלטן דיין בריוו.

הדבר הראשון קריג זיף נישט מיט די מוסד, אז דו וועסט זיף קריגן מיט

זיי וועלן זיי פארשיקן דייןע קינדער.

אויב איז אזוי ווי דו זאגסט, דיין טאכטער תחזי' איז א געזונט קינד, עס

פעלט איר גארנישט, די מוסד זוכט צו מאכן פון איר א קעיס, אזוי ווי אלע

מוסדות זוכן ווי מער קינדער זאלן זיין אויף מעדיקעישן וכו' וכו', - זאלסטו

טון אזוי, דו מיט דיין ווייב זאלן יעדן טאג בעטן דעם אייבערשטן פאר איר

און פאר אלע קינדער, אז די קינדער זאלן אויסוואקסן ערליכע אידן און

האבן גוטע מידות, און ווען די איינגעשטעלטע פון די מוסד רעדן צו דיר

זאלסטו זיי אויסהערן און זיף נישט טענה'נען מיט זיי. זאג זיי אז דו פאלגסט,

דו האסט איר גענומען צו א גרויסער דאקטער און זי נעמט די מעדעצין וואס

דָּעַר דָּאָקטער גֶּעבֶטט אַיר. עֵס איז נישט קיין ליגנט, ווייל דו גייסט דאך טאקע צום גרויסן דאקטער, דער אייבערשטער איז דאך דער רופא נאָמן, און דאס אז זי נעמט מעדעצין איז אויך נישט קיין ליגנט ווייל תפלה איז מעדעצין; אזוי וועט מען דיר אפלאזן.

אז זיי וועלן דיר פֿרעגן דעם נאָמען פונעם פֿראַפּעסאר זאלסטו זאָגן: "דר. פֿעלדמאן", דאס איז אונזער פֿראַפּעסאר; 'פֿעלדמאן' אין אידיש איז 'איש שְׂדָה' - אַ מענטש וואס גייט אין פֿעלד רעדן צום אייבערשטן.

זאג דיין ווייב אז בשעת זי צינדט די שבת לעכט זאל זי נישט אַראָפּנעמען די הענט פון פנים, זי זאל בעטן און בעטן פאר די קינדער מען זאל זיי נישט צעקלאפן אין חדר און אין סקול, און זיי זאלן אויסוואקסן צדיקים וצדקניות; די תפילות פון עלטערן איז אזוי שטארק, מען זעט קלאר וואך ביי וואך ווי די קינדער ווערן בעסער און בעסער, ווי זיי וואקסן שענער און שענער.

קריג זיך נישט מיט זיי - וועט מען דיר נישט טשעפען; די מוסדות דארפן הכנעה, ווען עלטערן ווייזן הכנעה און זענען מפיר טובה וואס זיי טוען מיט די קינדער - מישן זיי זיך נישט אריין.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

עס איז נאר דא איין עצה ווי אזוי אויסצוארבעטן די

שלעכטע מידות

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פֿרֶשֶׁת בְּשַׁלַח, 'י' שְׁבֻט, שְׁנַת תשפ"ב לִפְרֶט קָטָן

לְכָבוֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר, יְרוּשָׁלַיִם

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איין עצה איז דא אויסצוארבעטן די שלעכטע מידות: "התבודדות ותפלה"; נישטא קיין אנדערע עצה. ווער עס האט אין זיך די מדה פון טשעפען, פליקן, שטעכן מיט ווערטער, - דארף בעטן דעם אייבערשטן טאג

נאך טאג, וואך נאך וואך, חודש נאך חודש - ביז דער אייבערשטער וועט אים העלפן.

דער הייליגער רבי האט געהאט א תלמיד שמואל אייזיק, ער איז געווען א גרויסער צדיק, איינמאל האט אים דער רבי אנגעכאפט ביים הארץ און געזאגט (תני מוה"ר, סימן תמא): "שמואל אייזיק, שמואל אייזיק, וועגן אביסל בלוט זאלסטו פארלירן די וועלט און יענע וועלט? קרעכץ עס אויס!" ווייל יעדער מענטש ווערט געבוירן מיט שלעכטע מידות, אז אלעס קומט זיך אים און ער איז אייביג גערעכט, דאס מאכט ער זאל גרינגשעצן אין אנדערע, ער רעדט שטענדיג און פליקעדיג; דאס אלעס קומט פון די הייסע בלוט פונעם מענטש.

די עצה איז, מען זאל נעמען די הייסע שלעכטע בלוט און דאס אויסלייטערן דורך זיך אויסקרעכצן צום אייבערשטן. דער הייליגער רבי האט אונז געגעבן א מתנה "התבודדות", א מענטש זאל אויסשמועסן זיין הארץ פארן אייבערשטן און אים דערציילן אלע שלעכטע מידות, אלע שלעכטע תאוות; דאס זויבערט דעם מענטש.

דער הייליגער רבי האט דערציילט (ספורי מעשיות, מעשה יב, מבעל תפלה): "די לייט פונעם קעניג האבן זיך געטראפן, האבן זיי געבעטן דעם פרומען בעל תפלה זאל אריינגיין אין די מדינות זיי אויסרייניגן פון זייער שמוץ", דער רבי דערציילט דארט איבער אלע פיתות וואס האבן גענומען תאוות רעות און עבירות, און געמאכט דערפון אן אמונה, נישט נאר זיי זענען אריינגעפאלן אין די תאוות, נאר עס איז געווארן ביי זיי ווי א שיטה, זיי האבן געגלייבט אז אזוי דארף מען זיך פירן און דאס איז דער תכלית, דאך האט דער בעל תפלה זיי אלע אויסגערייניגט; ווייל תפלה איז אזא שטארקע זאך, ווער עס בעט דעם אייבערשטן ברחמים ובתחנונים ער זאל אים העלפן - איז זוכה צו ווערן אויסגערייניגט, דאס איז וואס דער רבי האט געזאגט פאר זיין תלמיד: "שמואל אייזיק, שמואל אייזיק, וועגן אביסל בלוט זאלסטו פארלירן די וועלט און יענע וועלט? קרעכץ עס אויס!"

דאס זאגט דער רבי פאר יעדן פון אונז, קענסט עס זאגן פאר דיר מיט

דיין נאמען: "... וועגן אביסל בלוט זאלסטו פארלירן די וועלט און יענע וועלט? קרעכץ עס אויס"; רעד זיך אויס צום אייבערשטן, בעט דעם אייבערשטן:

"רבנו של עולם, העלה מיר איך זאל זיין א גוטער מענטש, העלה מיר איך זאל נישט רעדן שטעכעדיג, איך זאל נישט וויי טון אנדערע; העלה מיר איך זאל האבן גוטע מידות, איך זאל קענען ליידן יעדן איינעם, הייליגער באשעפער האב רחמנות אויף מיר, איך וויל אזוי שטארק זיין אן ערליכער איד"; אזוי זאלסטו רעדן צום אייבערשטן - וועסטו קענען אויסארבעטן די מידות.

קענסט ליינען שבת קריאת שמע של אריז"ל.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

מזל טוב פאר די עפענונג פון די תלמוד תורה היכל הקודש

אין ירושלים עיר הקודש

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת בשלח, י"א שבט, שנת תשפ"ב לפרט קטן לכבוד די חשוב'ע חברי הנהלה היכל הקודש בארץ ישראל, ... גרו יאיר, ... גרו יאיר, ... גרו יאיר, ... גרו יאיר

מזל טוב פאר די עפענונג פון די תלמוד תורה היכל הקודש אין ירושלים עיר הקודש; דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט מצליח זיין מיט די חדר, איר זאלט מצליח זיין אין אלע אייערע מעשים.

איך שיק אייך א בריוו וואס מוהרא"ש האט מיר געשריבן ביים עפענען אונזער מוסד בית פיגא [דער בריוו איז בייגעלייגט צום סוף פון דעם בריוו], מוהרא"ש דערציילט ווי אזוי עס האט זיך געעפנט די סאטמאר מוסדות, אזוי ווי דער חדר אין ירושלים - מיט צוויי קינדער, און היינט איז דאס די גרעסטע מוסד אין די וועלט; ווייל אז מען גייט מיטן אייבערשטן לשם שמים איז דא הצלחה.

איך וויל קלארשטעלן אז אונזער מוסד זאל נישט האבן קיין שום שייכות מיט די רעגירונג, איך וויל נישט נעמען קיין פרוטה פון זיי, אויף זאל מען לערנען אין אונזערע מוסדות נאר אידיש.

איך וועל אם ירצה השם ממנה זיין א גבאי אין אמעריקע וואס וועט צאמנעמען געלט פאר די מוסדות אין ארץ ישראל; זארגט נישט, איך וועל ענק העלפן.

שרייבט מיר די חשבונות וואס עס קאסט יעצט א חודש, איך וויל ענק העלפן.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

[דער בריוו צו וועלכע די אויבנדערמאנטע בריוו באציט זיך:

בעזרת השם יתברך, יום ב' לסדר נח, כ"ו תשרי ה'תשע"ב.

שלום וברכה אל האברה היקר לי מאד ... גרו יאיר

אזוי ווי עס איז געקומען צו מיר היינט צוויי עלטערן וואס זיי האבן טעכטער און קינדער וויל זיי נישט ארייננעמען לערנען אין זייער סקול, ווייל זיי זאגן זייערע אינגלעך לערנען אין אונזער תלמוד תורה, זע איך א רמז פון הימל אז מען דארף אויפמאכן א מיידל שולע, הן אמת ס'איז זייער זייער שווער צו האלטן א תלמוד תורה מיט א גאנצע סטעף מלמדים, אבער אזוי ווי עטץ האטס געהאט ניסים ונפלאות א גאנץ יאר, האלט איך זיכער וועט איר מיט די מיידל שולע אויכעט האבן ניסים ונפלאות.

מען דארף ביים אנפאנג נישט נעמען קיין מנהלת וכו', נאר איין אדער צוויי פרויען וואס זיי זאלן זיין די לערערניס, מען באצאלט זיי ארום דריי הונדערט פופציג דאלער א וואך, און זיי וועלן לערנען מיט די פאר מיידלעך הלכות, און שרייבן, און רעכענען, און שפראך, וכו', וכו', און אזוי וועט זיך אנהייבן די מיידל שולע.

עס איז באוואוסט אז דער הייליגער סאטמאר רב זי"ע, בעל "דברי יואל", האט אנגעהויבן זיין מיידל שולע "בית רחל" מיט צוויי תלמידות,

און עס איז צואנואקסן געווארן א גאנצע אימפעריע, קרוב צו צען טויזנט מיידלעך פן ירבו, דאס איז מקובל פון צדיקים אז יעדע זאך וואס מען טוט מיט מסירות נפש און מיט אמת, האט הצלחה, אבער אויב איינער האט אינזינען זיך וכו', ישות וכו', פרוסום וכו', איז צום סוף פאלט דאס אוועק און ס'ווערט בטול ומבוטל כעפרא דארעא, איבערדעם ווייל קיין שום מוסד וויל נישט ארייננעמען אונזערע טעכטער, ווייל זייערע זין לערנען אין אונזער תלמוד תורה, זע איך נישט קיין אנדערע עצה, נאר אויפמאכן א מיידל שולע, מען דארף אנהייבן מיט קליינעם, נישט מיט קיין גרויסן סטעף, וועט מען האבן גרויס הצלחה.

איך בעט דיך זייער דו זאלסט זיך זען מבטל זיין אינגאנצן צום בורא כל עולמים, און זאלסט גוט געדענקען, פל זמן מען האט זיך אינזינען וכו' ווערט לעכער פון אלע זייטן וכו', און עס רינען ארויס די השפעות וכו', און מען ווערט פארפלאנטערט אין אלע ערליי פארפלאנטערנישן, אבער ווען א איד איז זוכה און ער איז זיך אינגאנצן מבטל צום בורא כל עולמים, און ער וויל גארנישט נאר טון דעם רצון פון בורא כל עולמים, דער האט נישט קיין מורא פון קיין מענטש אויף דער וועלט, און דאס קען זיין די פונה וואס עס שטייט אין די וואכעדיגע סדרה (בראשית ו', ט) "את האלקים התהלך נח" נח איז געגאנגען נאר מיט'ן בורא כל עולמים, איבערדעם האט ער נישט מורא געהאט פון קיינעם נישט.

עס האט מיר דערציילט, פאר איבער פופציג יאר צוריק, א בחור וואס ער איז געווען איינמאל אין מירון ביים תנא רבי שמעון בן יוחאי, און דעמאלט איז נאך געווען דארטן א וויסטעניש, עס איז געווען א ווינטער נאכט, און קיין נפש חיה איז נישט געווען ביים ציון, נאר דער גרויסער צדיק רבי שמואל הורוויץ זי"ע וואס ער איז געווען א וואונדערליכער מענטש, נאכדעם וואס ער האט אויסגעזאגט גאנץ תהלים ביים ציון פון רבי שמעון בן יוחאי האט ער זיך געוואנדען צו דעם בחור, "קום מיט מיר ארויס צווישן די בערג זיך מתבודד זיין", און דער בחור האט אנגעהויבן ארויסצוגיין מיט אים, עס איז געווען שטאק פינסטער, און ווי זיי האבן אנגעהויבן

אראפצוגיין צו די זייט פון די מערה של הלל, האט דער בחור זיך אנגערופן און ער האט געזאגט, "רבי שמואל, איך האב מורא ווייטער ממשיך צו זיין", (ווייל עס איז געווען אזוי פינסטער האט ער מיך דערציילט, אז איינער האט נישט געזען דעם אנדערן, און ער האט פשוט געציטערט) האט אים רבי שמואל געענטפערט מיט די ווערטער, "מען דארף זיך אינגאנצן איבערגעבן פאר'ן בורא כל עולמים דעמאלט האט מען פון גארנישט קיין מורא" (אבער דער בחור האט מיך דערציילט אז עס האט אים אנגעכאפט אזא מין שרעק אז ער איז צוריק געלאפן צום ציון פון רבי שמעון בן יוחאי, און ער איז דארטן געבליבן א גאנצע נאכט און געציטערט וכו' וכו'), און רבי שמואל איז זיך אראפגעגאנגען צום טאל וכו', אן קיין שום פחד, און פארטאגס איז ער צוריקגעקומען, און ער האט אים אויסגעמוסר'ט "ווי קען א מענטש מורא האבן פון חיות רעות וכו', אויב ער איז צוגעקלעבט צום בורא כל עולמים?"

זעט מען פון דעם אז אויב א מענטש געוואוינט זיך צו, און ער טראכט נאר פון בורא כל עולמים, און נישט פון זיך, דעם קען קיינער גארנישט טון, אפילו אלע חיות רעות וואס זענען בדמות בני אדם זענען אים מבזה מחרף ומגדף מאכט דאס נישט אויף אים א רושם.

אז וואויל איז דעם מענטש וואס געוואוינט זיך צו, צו רעדן שטענדיג צום בורא כל עולמים, ביז ער ווערט נכלל אין מחויב המציאות, אזוי ווי דער הייליגער רבי האט אויז געלערנט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ג"ב), דעם אינטערעסירט שוין גארנישט, נישט קיין געלט, נישט קיין כבוד, נישט קיין פרום, וכו', וכו', ער וויל נאר מגלה זיין דעם בורא כל עולמים, און ער שיינט אריין אין די מענטשן וואס זיי הערן אים צו, נאר אמונה אין דעם בורא כל עולמים, און לימוד התורה הקדושה, בפרט מקרא משנה גמרא, ווארום דאס איז דער גרעסטער עשירות פון א איד, ווען ער איז זוכה דאס צו לערנען יעדן טאג, ווי די חז"ל זאגן (שבת ק"כ). "ובביתאי אין לחם ואין שמלה", שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד.

א איד האט אמאל געפרעגט דעם הייליגן סאטמאר רב זי"ע, בעל "דברי

יואל", וואס הייסט א רבי? און וואס הייסט א חסיד? האט ער איך געענטפערט, א רבי איז דער וואס ער לערנט גמרא און ברענגט אריין אין זיינע תלמידים זיי זאלן לערנען גמרא, און א חסיד איז דער וואס איז זיך מוסר נפש מקיים צו זיין יעדן סעיף פון שולחן ערוך.

איבערדעם בעט איך דיר זייער שטארק, דו זאלסט נאר רעדן מיט די בחורים דיבורי אמונה און השגחה פרטית, עס זאל זיין שם שמים שגור בפיהם, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן מ"ד) אז דאס וואס מען רעדט אמונה, דאס איז אליין אמונה, און דאס ברענגט צו אמונה, ווידעראום זאגט דער הייליגער רבי (ספר המדות, אות אמונה, סימן ל"ג) על ידי אמונה, יסלח לך הקדוש ברוך הוא על כל עוונותיך; אויב איינער איז שטארק אין אמונה, און רעדט פון אמונה, איז אים דער בורא פל עולמים מוחל אויף אלע עוונות.

מען דארף אסאך רעדן מיט די בחורים זיי זאלן אכטונג געבן נישט רעדן ניבול פה, ווארום די חז"ל זאגן (שבת ל"ג.) בערן נבלות פה צרות רבות וגזירות קשות מתחדשות ובחורי שונאי ישראל מתים, יתומים ואלמנות צועקין ואינן נענין; און אזוי זאגט דער הייליגער רבי (ספר המדות, אות ניבול פה, סימן ד') המנבל פיו, אפילו חותמים עליו גזר דין של שבעים שנה לטובה, הופכים עליו לרעה, גם מעמיקין לו גיהנום, גם להשומע ושותק; ווארום לידער היינט רעדן די בני הנעורים געמיינע ניבול פה וכו', און עס איז באוואוסט דעם מאמר החכם "הלשון הוא קולמוס הלב", וואס א מענטש טראכט, דאס רעדט ער, און אזוי זאגט דער הייליגער רבי (ספר המדות, אות ניבול פה, סימן א') מי שמדבר ניבול פה, בידוע שלבו חושב מחשבות און.

דו זאלסט נישט אויפהערן אריינצופרעגלען אין די בחורים זיי זאלן לערנען מיט גרויס התמדה משניות כסדרן, אפילו זיי פארשטייען גארנישט, נאר זאגן, ווייל דורך לימוד און זאגן משניות, ווערט די נשמה אויסגערייניגט פון אלעם שלעכטס, און אזוי אויף צוגעוואוינען זיך זאגן אסאך דפין גמרא כסדרן דיקא, ביז מען ענדיגט גאנץ ש"ס, אויסערדעם וואס מען נעמט א מסכתא אויף זיך און מען חזרט דאס איבער הונדערט און איין מאל, וואס דאס בלייבט נאכדעם אין קאפ.

אזוי ווי איך פאר אנוועק דעם דינסטאג אויף אַרץ ישׂראל, און איך וועל
דא נישט זיין לכל הפחות דריי שבתים וכו', און אפשר מער וכו', זאלסטו
מיר בלייבן געזונט, און דו זאלסט זיין זייער פרייליך, און עס זאל נתרבה
ווערן גבולך בתלמידים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים]

...

געב אכטונג צו שרייבן אזוי ווי די ערליכע אידן שרייבן

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת בשלח, י"א שבט, שנת תשפ"ב לפרט קטן

לכבוד ... נרו יאיר, ירושלים

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך האב זייער הנאה צו זען דעם שיינעם גליון "א בליק" וואס די חדר

געבט ארויס.

איך האב פאמערקט אינעם גליון געשריבן די ווארט "חדר" מיט צוויי

יוד'ן: "חייך"; געב אכטונג צו שרייבן אזוי ווי די ערליכע אידן שרייבן;

מען שרייבט אזוי "חדר" נישט "חייך". אזוי אויף "רבי", נישט "רעבע".

"שבת", נישט "שאבעס"; געב זייער אכטונג אז אונזערע זאכן זאלן זיין ריין

פון די אלע זאכן...

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

ווי ווייט מען דארף זיך אכטונג געבן פון לצים

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת בשלח-שירה, י"ב שבט, שנת תשפ"ב לפרט קטן

לכבוד מיינע טייערע חברים אנשי שלומינו, תלמידי היכל הקודש תושבי ארץ ישראל, ה' עליהם יחיו

ווען מען לערנט די פרשה, פרשת בשלח; ווי די תורה דערציילט וואס האט זיך געטון מיט די אידן ווען זיי זענען ארויס פון מצרים, זעט מען א שרעקעדיגע זאך, א זאך וואס מען קען נישט פארשטיין, מוהרא"ש פלעגט רעדן פון דעם יעדעס יאר ביים ליל שישי שיעור.

די תורה זאגט (שמות יג, ט): "ולא נחם אלקים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא", דער אייבערשטער האט נישט געוואלט אריינטראגן די אידן קיין ארץ ישראל דורך די לאנד פלשתים, ווייל עס קען זיין אז די אידן וועלן צוריקגיין קיין מצרים; עס איז זייער שווער, ווי קען זיין די אידן זאלן וועלן צוריקגיין קיין מצרים? נאכן לערנען די סדרות פון פרשת שמות וארא ווי די תורה דערציילט די שרעקליכע פנין וואס די אידן האבן געליטן אין מצרים, מען האט זיי געפייניגט מיט שרעקליכע גזירות, זיי האבן געוויינט און געשריגן צום אייבערשטן, ביז דער אייבערשטער האט אויסגעהערט זייערע תפילות און געשיקט משה רבינו זאל זיי אויסלייזן; ווער זאל וועלן צוריקגיין צו שלעק? ווער זאל וועלן מען זאל אריינזאגן זיינע קינדער אין וואסער? מען זאל שלאגן מיט מכות רצח?!

פלעגט מוהרא"ש זאגן: די פלשתים זענען געווען גרויסע לצים, ליצנות פארשטעלט אלעס; דו קענסט אריינברענגען אינעם מענטש גלוי אלקות, קענסט אים ווייזן די גרעסטע זאכן, מיט דעם אלעם, אויב קומט א לץ - קען ער יענעם אוועקרייסן פון דעם אלעם! ליצנות איז שטערקער פון אלעמען! דעריבער האט דער אייבערשטער נישט געוואלט טראגן די אידן קיין ארץ ישראל דורך די פלשתים ווייל מיט ליצנות וועלן זיי באווייזן חוזק צו מאכן פון משה רבינו און פונעם אייבערשטן; דערפון דארפן מיר ארויסלערנען אכטונג צו געבן פון לצים.

דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן לג): "שְׁמַעְתִּי בְשֵׁם הַבַּעַל שֵׁם טוֹב, שְׂאֵמֶר, אִי וְאָבוֹי! כִּי הָעוֹלָם מְלֵא מְאוּרוֹת וְסוּדוֹת נִפְלְאִים וְנוֹרְאִים, וְהִידֵּה הִקְטִנָּה עוֹמֶדֶת בְּפָנַי הָעֵינַיִם, וּמַעֲכָבֶת מְלֵאאוֹת אִירוֹת גְּדוֹלִים", אִיךָ הָאֵב גַּעְהָעֵרְט נֶאֱכָזָאָן פּוֹן הֵייליגן בַּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, וּוּאָס עַר הָאֵט גַּעְזָאָט: "גִּיּוּוֹאֵלֵד! דִּי וועלט איז פול מיט ליכט, פול מיט וואונדערליכע סודות, און דער קליינער האנט פארשטעלט אלעס"; מוהרא"ש פֿלעגט דאס שטענדיג חזרין מיט אונז, ווען מען ווערט מקורב צום רבי'ן, מען הויבט אן לעבן, מען הערט די וואונדערליכע עצות פון רבי'ן, מען האט חזוק אַנצוגיין אין לעבן, מען האט כח אריבערצוגיין אלע שוועריקייטן, שוועריקייטן פון פרנסה, שוועריקייטן מיט א ווייב, מיט קינדער, שוועריקייטן פון וכו' וכו', - ביז עס קומט דער קליינער הענטעלע און פארשטעלט אלעס, מען טרעפט א לץ, ער פֿרעגט: "וואו דרייסטו זיך?" נאכן ענטפֿערן: "איך דריי זיך אין היכל הקודש", מאכט דער לץ מיט די האנט אַזא תנועה פון ביטול, דער מענטש באקומט פון דעם חלשות הדעת, דער קליינער מאף מיט די האנט פארשטעלט אלעס, אויף דעם האט דער הייליגער בַּעַל שֵׁם טוֹב גַּעְשָׂרִיגן: "געוואלד!" און אויף דעם דארף מען טאקע שרייען: "געוואלד!"

מוהרא"ש פֿלעגט זיך וואונדערן, ווי קען זיין א מענטש זאל אפלאזן די הערליכע לעבן וואס ער האט געפונען ביים רבי'ן צוליב א מאף מיט די האנט? צוליב א דריי מיט די נאז, ווי קען זיין אַזא זאך? ! עס האט דאך נישט קיין שכל! דו געדענקסט דאך ווי אזוי דו האסט געטראכט, ווי אזוי דו האסט געלעבט, בעסער געזאגט נישט געלעבט; ווי אזוי איז געווען דיין גוסטע? דיין שלום בית, דיין כיבוד אב ואם, דיין מהלך מחשבה, און וואס נישט... און ווען דו האסט געטראפן דעם הייליגן רבי'ן האט זיך געגעבן א דריי איבער אלעס לטובה, וואס זאלסטו אפילו קוקן אויף די קליינע הענטעלע? וואס זאלסטו קוקן אויף יענעמ'ס נאז ווי אזוי ער מאכט א פאקס?

רבי נתן זאגט, ליצנות איז אבי אבות הטומאה; ווייל עס נישטא נאך אַזא טומאה וואס פארשטעלט גלוי אלקות פונעם מענטש ווי די טומאה פון ליצנות, אזוי ווי מען זעט, חכמינו זכרונם לברכה זאגן (יומא פו'): "הבא ליטמא

פּוֹתְחִין לוֹ", אַיִנְעֵר וויל אַוועקגיין פּוֹנעם אַייבערשטן, העלפֿט מען פּוֹן הימל ער זאל אַוועקגיין, שְׁנַאָמֵר (משלי ג, לד): "אם ללצים הוא גליץ", זאגט רבי נתן, וואס האט מען אָנגעכאַפֿט דוֹקא דעם פֿסוק? ווייל אז אַ מענטש וויל טון עבירות, ברענגט מען אים אַ לץ און ער לאכט אָפּ פּוֹן אַלעס וואס צדיקים זאגן, אזוי פאלט ער ממילא אראפ רחמנא לצלן.

טייערע חברים פרישע מקורבים, שטארקט אייך מיט די עצות פון הייליגן רבין, הן בתורה; יעדער איינער פון אייך מיט זיינע שיעורים כסדרן, מקרא, משנה, גמרא, מדרש, הלכה ואגדה וכו' וכו'. הן בתפלה והתבודדות, און מיט שמחה, און געבט אכטונג אין שטוב מכבד זיין די ווייב, אזוי ווי דער רבי האט אונז געזאגט.

טענה'ט נישט מיט קיינעם און שטייט נישט אין ווארט מיט לצים - וועט איר האבן א חיים טובים. מוהרא"ש האט מיר געזאגט הונדערטער מאל: "וואל, מאך נישט די טעות וואס איך האב געמאכט, טענה נישט מיט קיינעם"; מוהרא"ש האט געזאגט: "אין אנהויב האב איך געמיינט אז אויב איך וועל צוריק טענה'ן, איך וועל אויפנווייזן, איך וועל מסביר זיין - וועלן זיי אָננעמען, ביים סוף האב איך געזען אז עס א שאד די צייט, הנצחון אינו סובל את האמת, עס איז נישט פֿדאי צו ענטפערן, נאר טון וואס מען האט צו טון".

די שמחה ביי אונז איז זייער גרויס אז מען האט געעפנט א חדר אין ירושלים; מיר האבן אזוי געעפנט אונזער חדר שנת תש"ע מיט געציילטע קינדער. דעמאלט איז דאס געווען דער גרעסטער חוזה; נישט חוזה פון די גאס, חוזה פון היכל הקודש! קיינער האט נישט אריינגעשיקט די קינדער, איך האב געפרעגט מוהרא"ש אויב איך קען אויפהענגען א צעטל אין בארא פארק שול ביי מוהרא"ש, מוהרא"ש האט געהאט די שליסל פון די בולעטיין באר"ד וואו מען הענגט די צעטלעך, מוהרא"ש האט געעפנט די טיר און מיט א שמייכל מיר געהייסן אריינלייגן די צעטל, מוהרא"ש האט פארראכטן צוויי ווערטער; איך בין געווען זיכער אז אלע גייען אריינלייגן די קינדער, איך בין געווען צו שאנד און צו שפאט, אלע האבן געלאכט...

איך האב אויף קיינעם נישט געקוקט, איך האב סיי ווי נישט געהאט
קיין ברירה, איך האב געדארפט א מוסד פאר מינע קינדער; היינט קוק איך
צוריק, זאג איך איין ווארט: "שכח איבערשטער!"

די וואך קומט אויס דער יארצייט פון מוהרא"ש, גייט קיין יבנאל צום
ציון, גייט מיט אייערע קינדער; עס איז נישט קיין ביטול תורה, גיין צו א
ציון פון א צדיק איז קיום התורה.

זייט אויך מתפלל פאר מיר, יואל בן רייצא רעכיל; דערציילט פארן
איבערשטן איין גוטע זאך וואס איר האט באקומען דורך מיר, עס זאל זיין
א זכות פאר מיר.

אויך זאלט איר מאכן א סעודה ביי אייך אין שול, זיך מחזק זיין מיט די
עצות וואס מוהרא"ש האט אונז איבערגעלאזט, די וועג וואס ער האט אונז
אויסגעפלאסטערט, די שכל וואס ער האט אונז געגעבן.
א פרייליכן שבת.

...

